

БОЕШЕ, НИТО ОТЪ ЧЕЛОВѢЦЫ ТЕ СЕ СРАМВАШЕ.

3 Беше и една вдовица въ тоа градъ: и дохождаше при тоа съдія, и говореше: отмсти ме отъ соперниката ми.

4 И нещо да много време, послѣ рече въ себе си, ако и Бога се не боимъ, и отъ чловѣци те се не срамвамъ.

5 Обаче зашото ми досаждда тая вдовица, нека сотворимъ отмщеніе за нея: да не дохожда до край да ме застъпва.

6 И рече Господъ: слышайте що говори неправеднио съдія.

7 И Богъ не ще ли да направи отмщеніе за избрани ти си, които выкатъ къ немъ денъ и ноќь, и долготерпи за нихъ.

8 Говоримъ ви, защо ще да направи отмщеніе за нихъ скорѣ. Но Сынъ чловѣческий когото дойде, да ли ще да намери вѣра на землата.

9 И рече и на дрѣги, които вѣрваша въ себе си защо са праведни, и оукораваша дрѣгите, тая притча.

10 Двама чловѣци влѣзоха въ церква да се помолатъ (бог8): единъ беше фарисей, а дрѣгъ мѣтарь.

11 И като застана фарисеята, така се молеше въ сееси: Божие, благодаримъ те, зашото несамъ като дрѣги те чловѣци, грабители, неправедни, прелюбодѣни, или като (що е) тая мѣтарь.

12 Постимъ два пъти въ седмицата, десетокъ давамъ отъ сичко то щото имамъ.

13 Я мѣтарь стоеше отъ далече, и не щеше ни очи те си да повдигне на небо то: но вѣшесе въ грѣди ти, и говореше: Божие, милостивъ бъди мнѣ грѣшномъ.

14 Говоримъ ви: защо създе тоа въ кѫща та си управдай, неже ли онъ: защото всакой който се возноси, ще да се смири: а който се смирива, ще да се вознесе.

15 И приносеха мѣ и малки дѣчица да се прикосне до ини: а оученици ти като видѣха заграничиха имъ.

16 Я Иисусъ повѣка дѣчица та, и рече: вставете дѣца та да дохождатъ къдѣ мене и не бранете имъ: зашото на такива е царство то Божие.

17 Истина ви го вѣримъ: защо който не прѣимѣ царство то Божие като дѣте, не ще да влѣзе въ него.

18 И попыта го иѣской кнѧзъ, и рече: оумителю влагай, що требва да сотворимъ да на слѣдимъ животъ вѣчный.

19 Я Иисусъ мѣ рече: що ме говоришъ благъ; никой не вѣде благъ, токму единъ Богъ.

20 Заповѣди ти знаешъ: не прелюбодѣйстввай: не оубий: не оукради: не лжесвидѣтелстввай: почитай баща си и майка си.

21 Я той рече: сички ти та